

Tarden 8 anys a notificar una mort

Van trobar i identificar a Alacant el cadàver d'una dona desapareguda a Sant Antoni de Calonge i els Mossos no van avisar la família i ara els hauran de pagar 48.000 euros

El mapa mostra el lloc de la desaparició i el lloc de la troballa del cadàver LLUÍS ROMERO.

Un error que es paga. La Generalitat haurà d'indemnitzar la família perquè van tardar vuit anys i mig a comunicar-los la defunció d'una dona que va desaparèixer a Sant Antoni de Calonge i va ser trobada morta al mar a Alacant unes setmanes després. La tenien identificada per l'ADN però no van avisar la família (que demana mantenir-se en l'anonimat), que va presentar una reclamació.

La llarga i incomprensible cronologia d'aquesta història, que va destapar Quico Sallés a El Món, comença el dia 17 de febrer del 2010, quan es va denunciar a la comissaria dels Mossos de Sant Feliu de Guíxols la desaparició d'una dona de 60 anys que un testimoni va assegurar que havia vist que entrava vestida al mar a la platja de Sant Antoni de Calonge. La notícia va aparèixer en aquest diari, que fins i tot va publicar una foto de la desapareguda, i es van fer recerques, però van passar els dies i no se'n va trobar rastre ni al mar ni a terra. Els Mossos van demanar mostres d'ADN als familiars per incloure-les a les bases de dades.

Al març el jutjat de Sant Feliu va nomenar una defensora (una familiar) de la desapareguda perquè es poguessin administrar els seus béns i el negoci.

El 27 d'abril, alguns diaris de la zona de Llevant van publicar la notícia que des d'una barca de pescadors havien vist el cadàver d'una dona flotant al mar, a uns 150 metres de la costa, a la zona d'Agua Amarga, a Alacant. Salvament Marítim el va treure de l'aigua i la Guàrdia Civil es va fer càrrec de la investigació i va extreure mostres d'ADN del cos, que es van introduir a les bases de dades.

El març del 2014, quatre anys després, el Codis, el programa de detecció de perfils genètics, va detectar una coincidència entre la dona desapareguda a Sant Antoni i el cadàver trobat a Alacant, que ja havia estat enterrat allà com un NN (no name). En vista d'aquesta coincidència, els laboratoris genètics de la Guàrdia Civil i els Mossos es van intercanviar dades i diligències que van permetre ratificar que el cadàver trobat a Alacant era el de la desapareguda, i la Guàrdia Civil va trametre la informació de la identificació al jutjat instructor, a la unitat investigadora i també als Mossos d'Esquadra. Res d'això va arribar a la família.

El març del 2020, quan havien passat 10 anys de la desaparició, d'acord amb el que preveu la legislació civil, el

jutjat de Sant Feliu de Guíxols va decretar la defunció de l'absent.

El juny del 2022, el Cndes, el centre estatal de desapareguts, va fer un pla estratègic i posant en ordre les dades de desaparicions va detectar algunes discordances. Entre aquestes, que no hi havia guardades mostres biològiques de la dona desapareguda a Sant Antoni de Calonge. Quan els Mossos, que havien agafat mostres als familiars més d'un cop, van rebre la notificació del Cndes, van fer comprovacions i van descobrir que les mostres d'aquest cas s'havien esborrat l'any 2016, després que haguessin rebut la comunicació de la Guàrdia Civil que el 2014 s'havia fet la identificació.

I finalment, l'octubre del 2022, els Mossos van anar a comunicar la defunció a la família i els van aportar la informació del registre civil d'Alacant on s'havia registrat la defunció i el número de nínxol on era enterrada. Havien passat 14 anys des de la desaparició i més de vuit anys des de la identificació.

La notificació va suposar un xoc per a la família, que el 13 d'octubre del 2023 va presentar una reclamació patrimonial per danys i perjudicis davant d'Interior i van reclamar 133.500 euros. Durant dos anys, Interior, els seus serveis jurídics i la seva asseguradora es van anar espolsant les puces amb al·legacions i peticions de documentació als reclamants (els fills de la difunta), fins que el juny del 2025 van desestimar la petició argumentant que no hi havia relació causal entre l'actuació dels Mossos i els perjudicis als familiars per la no comunicació de la defunció. I a partir de la desatenció d'Interior, el cas va passar a ser valorat per la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat, que el juny del 2025 va resoldre que "l'angoixa i patiment", sumats a les tramitacions que els va tocar fer i els problemes econòmics i legals que van haver d'afrontar pel fet de no tenir coneixement de la defunció, mereixen ser indemnitzats. Però fixa en 48.000 euros més interessos la quantitat que els atorga. Lluny dels 133.500.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 04-03-2026, Pàgina 28

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2624670-tarden-8-anys-a-notificar-una-mort.html>